

UMMAN'DA YAŞADIĞIM DİL ÖĞRENME TECRÜBESİ

İmam hatip Lisesi'nde dört yıl boyunca Arapçaya önem vermemiş, Arapçanın önemini anlamamıştım. Arapça hazırlığa başladığımda Arapçaya dair hiçbir şey bilmiyordum. Neden Arapça öğrendiğimin bilincini de tam olarak kavrayamamıştım. Suriye'den Mısır'dan gelen savaş yaşamış, vatan ve milletin önemini kavramış hocalarımla konuştuğum ilk gün Arapçanın önemini anlamaya başladım. Öğrendiğim her kelimeyle Arapçaya olan sevgim arttı. Üniversitenin ilk günü yapılan konferansta okulumuzun talebeleri Arapça eğitimi için yurtdışına gönderildiğini duyunca çok heyecanlandım. Eğer Arap ülkesine gidersem Arapçayı çok iyi bir şekilde öğreneceğimi düşündüm. Hazırlığın ikinci döneminde, iki ay içinde, ikinci dönemin derslerinin tamamını işleyip bitirdik. Bu iki aylık programımız çok yoğundu. Çok hızlı bir şekilde dersleri işledik. **Çünkü Umman'da kavaid ve kıraat dersleri üniversitemdeki gibi ayrıntılı, derin ve çok fazla değildi.** Umman'dan döndükten sonra muafiyet sınavımız vardı. İki ay geçmişti ve iki aylık program dâhilinde Umman'a gittim. Umman'daki programımız şöyleydi:

07.00 - 07.40 arası Kahvaltı,	07.45 - 08.50 arası 1.Ders,	08.50 - 09.00 arası Mola,
09.00 - 10.00 arası 2.Ders,	10.00 - 10.30 arası Mola,	10.30 - 11.20 arası 3.Ders
11.20 - 11.30 arası Mola	11.30 - 12.30 arası 4.Ders	12.35 Eve Dönüş
13.00 - 14.30 arası Ö.Yemeği	19.30 - 21.00 arası Akşam Yemeği	

Yatış saati için sınır konmadı.

Umman'a gittiğimde çok şaşırdım. Havaalanında Araplardan çok Hintliler vardı. Alışveriş merkezine gittiğimde aynı şekilde şaşırmıştım. Bütün insanlar ammice konuşuyordu. Görevliler dahi ya İngilizce veya ammice konuşmayı tercih ediyordu. Halkın çoğunluğu Fasih Arapça bilmiyor; konuşamıyordu. Umman'a gitmeden önce sürekli sokağa çıkıp Araplarla konuşmayı hayal etmişim ama sokakta, alışveriş merkezinde, ilahiyat fakültesi haricinde her yerde insanlarla hiç konuşamadım. Ben Umman'a Türk grubu ile gittim. En büyük pişmanlığım üniversite dışında her yerde Türkçe konuşmam oldu. Bunun için Umman programının bana çok fazla bir faydası olmadı. Türkiye'de de biz üniversitede ders esnasında Arapça konuşuyor fakat derslerden çıktıktan sonra Türkçe konuşuyorduk. Umman'da da aynı şekilde üniversite dışında Arapça konuşamadık. Umman'da dersler çok hafifti. Kavaid dersinde sadece öğrendiğimiz kuralları uyguluyorduk. Uman programının bana en büyük katkısı anlama kabiliyetimin gelişmesiydi. Konuşulan şeylerin çoğunu anlıyorum ama anlatamıyordum. Umman'a gidince anladım ki Araplar bile Arapçayı unutabiliyor; yeterince önemsemiyor. Bu durumda birilerinin Arapçaya önem verip sahip çıkması şart. İki ay boyunca Umman'da sürekli gezdik, dolaştık ve eğlendik; yani kısacası tatil yaptık. Diyebilirim ki Türkiye de daha fazla Arapça konuşuyorduk. Bunu fark ettiğimde Umman'da bir ayımız geçmişti. Arapça konuşmak için başka bir yol bulmamız gerektiğini düşündüm. Arkadaşlarımın WhatsApptaki konuşmalarını görünce çok heyecanlandım. TÜRADEK Dil Kamp hakkında konuşuyorlardı. Hemen başvuru yaptım ve ödevlerini yapmaya başladım. Umman'dan dönmeden bu kampın bana daha faydalı olacağını anlayabiliyor; görebiliyordum. Öyle de oldu.

Kampa gelmeden bir gün önce arkadaşım ile konuşmaya çalıştım fakat başaramadım. Çünkü tüm arkadaşlarım Türkçe konuşuyordu. Bu kampın beni en etkileyen özelliği şartlarının ve kurallarının kesin ve katı olmasıydı. Başarı istenilen yerde katı kurallar gerekir. Hocaların her gün değişmesi ve farklı ülkelerden olması ilgimi çeken diğer özelliklerdendir. Kitap defter kullanılmaması, planlı ve disiplinli olması, Türkçe konuşulmaması bu kampın olmazsa olmazlarını oluşturuyor. İlk başlarda defter kullanılması gerektiğini düşünüyordum. Ama anladım ki kelimeleri yazdığımda zihni tembellik ve ihmali oluyor ezberlemem ve cümle içinde kullanamam zorlaşıyordu.

Bu kampın kuralları en ince ayrıntısına kadar düşünölmüş. Bizim görüşlerimize bu kampta çok önem verildiğini gördüm. Uygulanan her program talebelerin görüşleri alınarak yapılıyor ve öğrencilerin menfaatleri düşünölüyor. Bu kampta sadece Arapça konuşma melekesi değil, Arapçayı benimseyip yaşamayı öğrendim. Bu kamptan sonra eğer bir Arap ülkesine gidersem günlük hayatta bana gerekli olan tüm bilgileri öğrendim, bunun yanında Araplarla nasıl iletişim kurup yaşamam gerektiğini de öğrendim. Onların bu dili öğretmek için harcadıkları emek benim öğrenmek için harcadığım emekten fazla olması utanmama sebep oldu. Sadece Arapça öğrenmedim bu kampta. Hayatı öğrendim, boşuna geçirdiğim zamanın kıymetini ve günün bereketini öğrendim. Hiçbir karşılık beklemeden sadece Allah rızası için çalışmayı öğrendim...

Peki ya Saltanatı Umman! Unutulmaya yüz tutmuş Fasih Arapça, Hristiyanlara, Yahudilere, Ateistlere Müslümanlardan daha fazla önem gösteren sözde okumuş insanlar, Avrupa'nın dikkatini çekmek için elinden geleni yapan zavallı Müslümanlar.

Pişman değilim Umman'a gittiğim için. Hayatın gerçeklerini öğrendim. Arapçam gelişmedi ama Arapça öğrenme hırslım arttı. Daha bilinçli çalışıyorum şimdi, imtihan için değil hayat için, Müslümanlar için, İslam için...

Esra Çağlayan

Marmara İlahiyat

2017 Yılı Kampı